

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 16C/139/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6713201899
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Petreás
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2015:6713201899.4

Uznesenie

Okresný súd Zvolen v právnej veci navrhovateľa Intrum Justitia Debt Finance AG, Industriestrasse 13C, CH - 6300 Zug, Švajčiarsko, IČO: CHE - 100.023.266, zastúpeného JUDr. Jánom Šoltésom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Karadžičova 8, 810 00 Bratislava, proti odporcovi E. W., nar. XX. XX. XXXX, bytom Š. XX, XXX XX U., občanovi SR, za účasti vedľajšieho účastníka 1/ OZ právna pomoc spotrebiteľom, Sofijská 13, 040 13 Košice, zastúpeného JUDr. Ladislavom Miklušom, advokátom, Advokátska kancelária so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, IČO: 35569298 a 2/ Združenie spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom, so sídlom Banská Bystrica, Janka Kráľa č. 7, IČO: 40 887 481, o zaplatenie 360,19 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Navrhovateľ je p o v i n n ý nahradiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu trovy odvolacieho konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 21,32 Eur, na účet právneho zástupcu vedľajšieho účastníka 1/ na strane na strane odporcu JUDr. Ladislava Mikluš, advokáta, Advokátska kancelária so sídlom Stará Baštová 2, 040 01 Košice, IČO: 35569298, číslo účtu: 4200922518/8360 to v lehote 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

Súd vedľajšiemu účastníkovi 1/ na strane odporcu trovy prvostupňového konania
n e p r i z n á v a .

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 11. 02. 2013 žiadal zaviazať odporcu na zaplatenie 360,19 Eur s príslušenstvom.

Dňa 17. 06. 2013 bolo tunajšiemu súdu doručené podanie OZ právna pomoc spotrebiteľom Košice, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu.

Tunajší súd uznesením č. k. 16C/139/2013-130 zo dňa 19. 09. 2014 konanie zastavil, nakoľko navrhovateľka vzal návrh na začatie konania späť v plnom rozsahu s odôvodnením, že žalovaná pohľadávka je premičaná a navrhovateľovi vrátil 14,80 Eur súdneho poplatku. Zo zápisnice zo dňa 19. 09. 2014 vyplýva, že o trovách konania súd rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

Voči uvedenému rozhodnutiu podal odvolanie vedľajší účastník OZ právna pomoc spotrebiteľom Košice, ktorý uviedol, že súd o trovách konania rozhodol automaticky bez toho, aby skúmal zavinenie navrhovateľa, ktorý z procesného hľadiska zavinil, že konanie bolo zastavené, nakoľko vzal späť žalobný návrh.

Dňa 27. 11. 2014 bolo tunajšiemu súdu doručené oznámenie o vstupe vedľajšieho účastníka do konania - Združenia spotrebiteľov Slovenska, o. z., so sídlom 974 01 Banská Bystrica, Janka Kráľa 7, IČO: 42 309 166.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 17Co/1418/2014-149 zo dňa 29. 07. 2015 uznesenie okresného súdu vo výroku o trovách konania (vyhlásený tretí výrok) zrušil vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu v 1. rade a vec vrátil okresnému súdu v tomto rozsahu na ďalšie konanie.

Podľa § 146 ods. 2 O. s. p., ak niektorý z účastníkov zavinil, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Podľa § 93 ods. 2 O. s. p., ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

Podľa § 93 ods. 4 O. s. p., v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Ak jeho úkony odporujú úkonom účastníka, ktorého v konaní podporuje, posúdi ich súd po uvážení všetkých okolností.

Podľa § 137 O. s. p., trovy konania sú najmä hotové výdavky účastníkov a ich zástupcov, včítane súdneho poplatku, ušlý zárobok účastníkov a ich zákonných zástupcov, trovy dôkazov, odmena notára za vykonávané úkony súdneho komisára a jeho hotové výdavky, náhrada výdavkov právnickej osoby, ktorá je oprávnená zastupovať v konaní podľa osobitného predpisu, odmena správcu dedičstva a jeho hotové výdavky, tlmočné a odmena za zastupovanie, ak je zástupcom advokát.

Podľa § 121 O. s. p., netreba dokazovať skutočnosti všeobecne známe alebo známe súdu z jeho činnosti, ako aj právne predpisy uverejnené alebo oznámené v Zbierke zákonov Slovenskej republiky a právne záväzné akty, ktoré boli uverejnené v Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev a v Úradnom vestníku Európskej únie.

Podľa § 5b zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, v znení účinnom od 01. 05. 2014, orgán rozhodujúci o nárokoch zo spotrebiteľskej zmluvy prihliada aj bez návrhu na nemožnosť uplatnenia práva, na oslabenie nároku predávajúceho voči spotrebiteľovi, vrátane jeho premlčania alebo na inú zákonnú prekážku alebo zákonný dôvod, ktoré bránia uplatniť alebo priznať plnenie predávajúceho voči spotrebiteľovi, aj keď by inak bolo potrebné, aby sa spotrebiteľ týchto skutočností dovoľával.

V prejednávanej veci sa návrhom na začatie konania navrhovateľ voči odporcyni domáhal zaplatenia dlžnej sumy s príslušenstvom z titulu nevrátenej časti poskytnutého úveru podľa zmluvy o úvere. V priebehu konania doručil vedľajší účastník 1/ súdu písomné podanie, ktorým oznámil svoj vstup do konania na strane odporcu. Predmetom konania v prejednávanej veci je nárok vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy, pretože predmetnú zmluvu uzavrel odporca s právnym predchodcom navrhovateľa ako spotrebiteľ. Vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania na strane odporcu, je občianskym združením, ktorého hlavnou náplňou činnosti je ochrana práv spotrebiteľa.

Platné ustanovenie § 93 O. s. p. rozlišuje dve skupiny subjektov vedľajšieho účastníctva. Právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu, vrátane občianskych združení založených na ochranu práv spotrebiteľa, tvoria osobitnú skupinu subjektov vedľajšieho účastníctva, u ktorých sa na rozdiel od „všeobecných“ vedľajších účastníkov neskúma hmotnoprávny záujem na výsledku konania, pretože sú legitimované na vstup do konania ako vedľajší účastník osobitným zákonným ustanovením. Keďže právny poriadok priznáva vedľajšiemu účastníkovi zásadne rovnaké (procesné) práva ako hlavnému účastníkovi konania, ako aj s ohľadom na ústavne zaručené právo každého na právnu pomoc, je nepochybné, že aj vedľajší účastník sa môže v súdnom konaní nechať zastupovať zástupcom, ktorého si zvolí, vrátane advokáta.

Trovy konania sú výdavky, ktoré vznikajú účastníkom konania pri uskutočňovaní jednotlivých procesných úkonov počas konania, t. j. výdavky, ktoré boli vynaložené v rámci konkrétneho súdneho konania. Pod pojem trovy konania je vždy možné subsumovať aj trovy právneho zastúpenia, t.j. výdavky účastníka konania vynaložené v rámci konania a v príčinnej súvislosti s konaním na právnu pomoc poskytnutú

advokátom. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania však musí mať súd na zreteli na prvom mieste splnenie kritéria účelnosti ich vynaloženia. Účastníkovi konania možno priznať len náhradu tých trov konania, ktoré boli vynaložené účelne. Účelnosť súd posudzuje najmä z hľadiska efektívnosti vykonania konkrétneho úkonu právnej služby, t.j. či vykonanie konkrétneho úkonu bolo potrebné na účinné uplatnenie oprávnení, resp. povinností účastníka. Účelnosť je tiež potrebné posudzovať aj z hľadiska subjektu, ktorému bola právna pomoc poskytnutá, t. j. či účastník odbornú právnu pomoc advokáta skutočne potrebuje, resp. potreboval vzhľadom na povahu a obsah konkrétnych procesných úkonov vykonaných v rámci konania.

Nárok advokáta na odmenu za úkony právnej služby vymenované vo vyhláške MS SR č. 655/2004 Z. z. nie je možné stotožniť s právom (úspešného) účastníka konania na náhradu trov konania v tom zmysle, že (úspešný) účastník konania má vždy a za každých okolností právo na náhradu trov za všetky úkony advokáta, ktoré je možné podradiť pod niektorý úkon uvedený v ust. § 13a vyhlášky. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania totiž súd v zmysle § 142 ods. 1 O. s. p. posudzuje účelnosť jednotlivých úkonov advokáta v konaní, pričom môže dôjsť k záveru, že napriek tomu, že daný úkon v zmysle vyhlášky advokát skutočne vykonal, súd takýto úkon nebude považovať za účelný pre uplatňovanie a bránenie práva účastníka a následne účastníkovi neprizná náhradu trov za tento úkon. Inak povedané, Občiansky súdny poriadok ponecháva otázky trov konania, vrátane posúdenia ich účelnosti, úvahe súdov a tie v jednotlivých posudzovaných veciach prihládajú ku konkrétnym okolnostiam prípadu. Neplatí totiž, že trovy právneho zastúpenia advokátom sú vždy trovami potrebnými na účelné uplatňovanie a bránenie práva. Takýto záver nemá oporu nielen v jazykovom výklade ust. § 142 ods. 1 O. s. p., ale ani pomocou iných interpretačných metód nie je možné korektné uviesť presvedčivé argumenty pre právny názor vynímajúci trovy spojené so zastupovaním advokátom z posúdenia toho, či boli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva, alebo neboli. Právo na právnu pomoc a náhrada trov konania so zastupovaním spojených sú dve rôzne veci; obe spolu síce súvisia, nie však neoddeliteľne. Právo na náhradu trov konania, vrátane tých, ktoré sú spojené so zastupovaním advokátom, sa odvíja od iných predpokladov než samotná možnosť nechať sa v konaní zastupovať. Rovnako, ako nie je porušením práva na právnu pomoc, keď súd neprizná náhradu trov spojených so zastúpením advokátom účastníkovi, ktorý vo veci nemal úspech, nie je jeho porušením ani to, keď súd náhradu týchto trov neprizná úspešnému účastníkovi, ak dospeje k záveru, že sú naplnené zákonné kritériá, za ktorých súd náhradu trov priznať nemôže, napr. práve preto, že ide o trovy, ktoré neboli potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva (porov. nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. I. ÚS 988/2012 zo dňa 25.07.2012). Samotnou výškou nákladov spojených so zastupovaním advokátom je možné sa zaoberať až potom, ako súd dospeje k záveru, že ide o trovy účelne vynaložené. Tam, kde náklady spojené so zastupovaním advokátom nebude možné považovať za potrebné k účelnému uplatňovaniu alebo bráneniu práva, nemôže súd ich náhradu vôbec priznať a nemá teda ani zmysel o ich prípadnej výške uvažovať.

Súd sa teda najprv zamerá na skúmanie toho, či trovy vedľajšieho účastníka 1/, ktoré vynaložil na svoje zastúpenie advokátom, boli trovami účelne vynaloženými v súlade s ust. § 142 ods. 1 O. s. p. V prejednávanej veci vedľajší účastník 1/ vykonal (okrem samotného vstupu do konania) dva procesné úkony: vyjadrenie k žalobnému návrhu zo dňa 21. 08. 2013 a odvolanie zo dňa 20. 10. 2014 voči uzneseniu tunajšieho súdu č. k. 16C/139/2013-130 zo dňa 19. 09. 2014. Obsahom vyjadrenia zo dňa 05. 08. 2015 je 1. poukázanie na spotrebiteľský charakter prejednávanej veci, odvíjajúci sa od postavenia účastníkov pri uzatváraní predmetnej zmluvy o úvere, vrátane poukázania na neprijateľné podmienky, ktoré má táto zmluva obsahovať, avšak bez toho, aby tieto neprijateľné podmienky vedľajší účastník konkretizoval, 2/ námietka premlčania uplatňovaného nároku.

Na prvom mieste je potrebné uviesť, že všetky vedľajším účastníkom 1/ uvádzané argumenty vyplývajú z príslušných ustanovení právnych predpisov platných v Slovenskej republike. Jednou zo základných zásad konania pred súdmi, ako aj fungovania justície ako takej, je zásada iura novit curia, ktorá má svoj legislatívny odraz v ust. § 121 O. s. p. Súd rozhodujúci v civilnom sporovom konaní bez akýchkoľvek pochybností musí v každej veci, v ktorej sa uplatňuje nárok zo zmluvy, bez návrhu posúdiť prípadný spotrebiteľský charakter predmetnej zmluvy. Pokiaľ sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, súd takisto musí aj bez návrhu zistiť, či obsahuje náležitosti vyplývajúce zo zákona č. 258/2001 Z. z., resp. zákona č. 129/2010 Z. z. a tiež či ich prípadná absencia spôsobuje bezúročnosť poskytnutého úveru. Konečne v zmysle právnej úpravy účinnej od 01. 05. 2014 (§ 5b zákona č. 250/2007 Z.z.) musí súd

pri rozhodovaní o nároku zo spotrebiteľskej zmluvy aj bez návrhu prihliadnuť na prípadné premlčanie tohto nároku.

Súdu je tiež z úradnej činnosti známa skutočnosť, ktorú v zmysle § 121 O. s. p. netreba dokazovať, že OZ právna pomoc spotrebiteľom vstupuje ako vedľajší účastník do veľkého množstva prebiehajúcich súdnych konaní na celom území Slovenskej republiky, pričom sa jedná o skutkovo a právne pomerne jednoduché veci, kde si dodávatelia uplatňujú voči spotrebiteľom nároky zo spotrebiteľských zmlúv. Podania, ktoré vedľajší účastník v týchto veciach doručuje súdom, vrátane prejednávanej veci, sú značne všeobecné a rámcové, pod ich (jeden) obsah možno iba dosadiť základné údaje týkajúce sa zmluvy o pôžičke, resp. úvere, o odstúpení od zmluvy, resp. vyhlásení predčasnej splatnosti zo strany veriteľa a následne dosadiť údaje spôsobilé iba identifikovať vec, ktorá je predmetom konania na tom-ktorom súde v Slovenskej republike. Ide teda o rutinnú záležitosť, ktorá je zvládnuteľná prostredníctvom administratívy vedľajšieho účastníka, a na ktorú nebola potrebná odborná pomoc zvoleného advokáta. Trovy konania vzniknuté zastupovaním advokátom v tzv. hromadných veciach, kde sa obsah jednotlivých podaní mení len o aktualizáciu tej-ktorej veci a jej individualizáciu na súdoch v Slovenskej republike nemožno považovať za trovy nevyhnutne vynaložené na riadne bránenie práva na súde. V takomto prípade zastupovanie advokátom nezodpovedá účelu, ktorý sleduje procesné právo inštitútom zastupovania advokátom v súdnom konaní.

Podľa názoru súdu sú trovy konania, ktoré vznikli vedľajšiemu účastníkovi 1/ v súvislosti s prejednanou vecou za úkony: prevzatie zastúpenia a vyjadrenie zo dňa 21. 08. 2013 neúčelne pre uplatňovanie alebo bránenie práva.

Súd však musel priznať vedľajšiemu účastníkovi 1/ trovy konania z titulu trov právneho zastúpenia za úkon - odvolanie voči uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/1418/2014-149 zo dňa 29. 07. 2015, ktorým vedľajší účastník 1/ bránil svoje právo.

Na základe uvedeného potom súd priznal vedľajšiemu účastníkovi trovy odvolacieho konania z titulu trov právneho zastúpenia za úkon odvolanie proti uzneseniu zo dňa 20. 10. 2014 a to v zmysle § 13a ods. 2, písm. b) vyhlášky 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, teda 1-ice základnej sadzby tarifnej odmeny, pričom základná sadzba tarifnej odmeny v tomto prípade je 26,56 Eur, potom 1-ica predstavuje 13,28 Eur + režijný paušál 8,04 Eur, čo je 21,32 Eur, ktoré trovy konania je povinný zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi 1/ navrhovateľ v zmysle § 146 ods. 2 O. s. p., prvá veta.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v 4 vyhotoveniach (§ 204 ods. 1, prvá veta O. s. p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O. s. p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O. s. p.).